

Dosarul nr. 2ra-1162/23
2-21049587-01-2ra-11082023

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (C. Valah)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (V. Sîrbu, D. Dulghieru, V. Buhnaci)

ÎNCHEIERE

26 iunie 2024

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată, în componența:

Președinte, judecător
judecători

Stela Pocopciuc
Diana Stănilă
Ion Malanciuc

examinând admisibilitatea recursului declarat de Țurea Victor, reprezentat de avocatul Iorga Iulian,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de Țurea Victor împotriva C.A. „Asterra Grup” S.A. cu privire la constatarea nulității actului juridic, încasarea diferenței despăgubirii de asigurare, penalității și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 22 februarie 2023 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 02 aprilie 2021, Țurea Victor a depus cerere chemare în judecată împotriva C.A. „Asterra Grup” S.A., cu privire la constatarea nulității actului juridic, încasarea diferenței despăgubirii de asigurare, penalității și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 05 octombrie 2020, C.A. „Asterra Grup” S.A., prin intermediul S.R.L. „Forsbeta”, a emis polița de asigurare nr. SK2O-TR/1273, aferentă contractului de asigurare a cheltuielilor de tratament medical în perioada aflării temporare peste hotare. Astfel, împreună cu soția sa au plătit prima de asigurare, fiindu-le eliberată polița respectivă.

Reclamantul a relatat că, la 11 octombrie 2020, asigurații (reclamantul și soția sa, Țurea Elena) au plecat în Turcia. Iar, pe 19 octombrie 2020, reclamantul s-a simțit rău și a avut nevoie de XXXXX. Până la 06 noiembrie 2020, reclamantul asigurat a beneficiat de asistență medicală la spitalul „Anadolu Hastanesi Lara”, fiind spitalizat cu diagnoza de XXXXX, iar pentru tratamentul său a suportat cheltuieli de 13 700 de dolari SUA. Suplimentar a fost necesară suportarea cheltuielilor de acomodare a soției asiguratului și fiicei sale pe perioada beneficierii de asistență medicală de către asigurat în perioada 20 octombrie 2020 – 06 noiembrie 2020, pentru care au fost cheltuiți suplimentar 620,64 de euro. Astfel, a informat pârâtul despre acest caz în mod corespunzător și în termenele convenite.

Țurea Victor a invocat că după externare și revenirea în țară, la 19 noiembrie 2020, a depus în adresa pârâtului o cerere de încasare a cheltuielilor de tratament medical, prezentând în acest sens confirmările sumelor cheltuite. Pârâtul l-a invitat

pe reclamant în ianuarie 2021, prezentându-i un înscris spre semnare, comunicându-i faptul că va restitui doar suma de 7 000 de dolari SUA, cu condiția să semneze înscrisul prezentat în forma semnată deja de pârât – „Соглашение о выплате страхового возмещения”.

Astfel, a menționat că, pârâtul i-a comunicat că dacă nu va semna înscrisul prezentat atunci nu va primi nici o despăgubire și poate să se adreseze în judecată.

În acest sens afirmă că, pârâtul a insistat să fie semnat înscrisul în ziua în care i-a fost prezentat reclamantului, fără să aibă posibilitatea să studieze conținutul înscrisului care era deja semnat de pârâtul asigurător, fiind presat de amenințarea acestuia că nu îi va plăti benevol nici un ban. Reclamantul a semnat respectivul înscris, fără să aibă posibilitatea să negocieze și fără să analizeze modalitatea despăgubirii. Cu toate că pârâtul nu infirmă existența lui, imediat după semnarea înscrisului, C.A. „Asterra Grup” S.A. a afirmat că va returna un exemplar reclamantului după ce plata sumei indicate va avea loc, însă nu i-a prezentat un exemplar în original, reclamantul deținând doar o reproducere.

A relevat că mecanismul de regularizare a daunei, a prezentării informației referitoare la protecția de asigurare și a cuantumului de despăgubire a fost realizat abuziv de pârât, cu elemente de inducere în eroare, înșelare, intimidare și presiune psihologică, urmare a cărora reclamantul s-a simțit obligat să semneze convenția prezentată în forma semnată deja de pârât.

În opinia reclamantului, această abordare a pârâtului de a acționa, demonstrează o practică ilicită pe piața de asigurări, care trebuie încetată și sancționată. Este inadmisibilă toleranța unor fapte de manipulare și inducere în eroare, de presiune psihologică și amenințarea că nici o plată benevolă nu se va realiza dacă nu se vor accepta condițiile impuse de asigurător, fără a fi negociate corespunzător înaintea angajării, acțiuni îndreptate spre micșorarea plăților de asigurare.

Reclamantul a precizat că, chiar dacă, potrivit legislației procedura prealabilă extrajudiciară de soluționarea a litigiului la caz nu este obligatorie, a încercat totuși să soluționeze amiabil conflictul. Astfel, la 15 februarie 2021 a înaintat pretenție pârâtului privind plata benevolă a diferenței cheltuielilor neplătite, însă a fost respinsă de pârât prin răspunsul din 22 februarie 2021. Somația reclamantului a fost recepționată de pârât la 18 februarie 2021, iar întârzierea plății benevole a sumelor solicitate a început din 25 februarie 2021, dată la care a expirat termenul de 7 zile oferit de reclamant pentru soluționarea benevolă a conflictului prin plata diferenței cheltuielilor suportate cu ocazia cazului asigurat, inclusiv conform art. 861 alin. (2) din Codul civil.

Reclamantul a mai relevat că, potrivit legislației este consumator al serviciilor de asigurare prestate de pârât în calitate de profesionist, respectiv beneficiază de toate garanțiile și drepturile consumatorilor, or, potrivit poliței de asigurare reclamantul a achiziționat o protecție de asigurare pentru încasarea cheltuielilor de tratament medical în perioada aflării temporare peste hotare, suma asigurată fiind de 15 000 de euro, iar în eventualitatea apariției cazului asigurat, pârâtul s-a obligat să plătească cheltuielile de tratament medical suportate de reclamant.

Aferent împrejurărilor care dictează și confirmă nulitatea absolută a înscrisului „Соглашение о выплате страхового возмещения” întocmit și prezentat spre semnare reclamantului de către pârât, a invocat legislația aplicabilă speței și a menționat despre natura abuzivă a clauzelor conținute în acest înscris pe care îl consideră nul absolut, deoarece nu a fost negociat anterior semnării sale, fiind pregătit textul anticipat de către pârât, a fost prezentat reclamantului în forma

semnată deja de pârât. Or, reclamantul nu a putut să influențeze conținutul aceluia înscris elaborat anticipat și ca urmare a semnării a fost dezavantajat considerabil în calitate de consumator.

A invocat că cele supra enunțate se confirmă și prin faptul că C.A. „Asterra Grup” S.A. i-a impus să obțină despăgubirea cheltuielilor suportate cu mai puțin de 7 450 de dolari SUA, ce reprezintă peste 130 000 de lei, adică mai mult de jumătate din toate cheltuielile suportate de reclamant.

În continuare a susținut că acțiunile pârâtului sunt ilegale și arbitrare, provocând prejudicii financiare considerabile reclamantului consumator al serviciilor de asigurare.

Totodată, în susținerea penalității revendicate în speță, reclamantul a indicat calculul din care rezultă această pretenție și anume: 7 450 de dolari SUA x 0,001 = 7,45 dolari SUA (penalitate pentru o zi de întârziere) x 34 zile (ziua calculării 31 martie 2021, ziua întârzierii pentru plata capitalului 25 februarie 2021) = 253,30 dolari SUA.

Reclamantul a relatat că nulitatea absolută a înscrisului „Соглашение о выплате страхового возмещения” și încălcarea drepturilor reclamantului prin impunerea de pârâtul-asigurător a unor clauze abuzive, această convenție nefiind negociată individual cu reclamantul până la semnare, fiind întocmită, semnată de pârât și prezentată reclamantului spre semnare, îl dezavantajează considerabil în calitate de consumator al serviciilor de asigurare, deoarece a fost lipsit ilegal de 7 450 de dolari SUA, cheltuieli suportate de reclamant pentru tratamentul medical conform poliței de asigurare nr. XXXXX, respectiv, potrivit legislației aplicabile, reclamantul solicită admiterea acțiunii.

Țurea Victor a indicat că sarcina probei revine la caz pârâtului, deoarece în materie de protecție a consumatorului sunt aplicabile regulile de probațiune prevăzute în Legea privind protecția consumatorilor (f.d. 3-7).

A solicitat reclamantul, constatarea nulității absolute a clauzelor înscrisului semnat de reclamant și pârât „Соглашение о выплате страхового возмещения”, constatarea executării neconforme a obligației de plată depline a despăgubirilor de asigurare ce rezultă din polița de asigurare nr. XXXXX și obligarea pârâtului la plata în contul reclamantului a diferenței despăgubirilor de asigurare în mărime de 7 450 de dolari SUA cu titlu de cheltuieli suportate pentru tratamentul medical conform poliței de asigurare nr. XXXXX, sumă de care a fost privat în baza unui act juridic nul absolut, precum și a sumei de 253,30 dolari SUA cu titlu de penalitate legală pentru perioada de întârziere aferentă neexecutării obligației de plată integrală a despăgubirilor de asigurare solicitate și încasarea cheltuielilor de judecată suportate în prezenta cauză.

Prin hotărârea din 05 aprilie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de Țurea Victor împotriva S.A. „Asterra Grup” privind constatarea nulității absolute a clauzelor înscrisului semnat de părți la 12 ianuarie 2021, constatarea executării neconforme de către pârât a obligației de plată a despăgubirilor de asigurare ce rezultă din polița de asigurare nr. SK20-TR/1273, obligarea pârâtului la plata în contul reclamantului a diferenței despăgubirii de asigurare în mărime de 7 450 de dolari SUA, a penalității de 3009,80 dolari SUA și a cheltuielilor de judecată, ca fiind neîntemeiată.

S-a încasat de la Țurea Victor în beneficiul Societății pe Acțiuni „Asterra Grup”, cheltuielile de judecată privind asistența juridică în mărime de 3 000 de lei. În rest, s-a respins solicitarea încasării cheltuielilor de asistență juridică în mărimea

revendicată de pârâtul Societatea pe Acțiuni „Asterra Grup” de la reclamantul Țurea Victor.

La data de 14 aprilie 2022, prin intermediul serviciului poștal, reprezentantul apelantului Țurea Victor, avocatul Iorga Iulian a depus cerere de apel, completată ulterior, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 05 aprilie 2022, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie admisă integral acțiunea.

Prin decizia din 22 februarie 2023 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Țurea Victor și s-a menținut hotărârea din 05 aprilie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a notat că, prima instanță corect a determinat faptul că raportului material litigios, la caz, îi sunt aplicabile dispozițiile incidente ale Codului civil în redacția din 01 martie 2019, a Legii nr. 407 din 21 decembrie 2006 cu privire la asigurări și Legii nr. 414 din 22 decembrie 2016 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, deoarece situația juridică a apărut la 05 octombrie 2020.

Astfel, potrivit acordului cu privire la plata despăgubirilor de asigurare, semnat de S.A. „Asterra Grup” și Țurea Victor la 12 ianuarie 2021, se atestă că părțile de comun acord au convenit modalitatea de stabilire și plată a despăgubirilor conform Legii nr. 414 – XVI din 22 decembrie 2006 (f.d. 56).

În contextul pretențiilor deduse judecării și ținând cont că aplicarea analogiei legii, la caz, constituie o necesitate imperioasă, în contextul în care, pe de o parte nu există o dispoziție legală ce ar reglementa modul de stabilire și plată a despăgubirilor în cazul încheierii contractelor de asigurare a cheltuielilor de tratament medical în perioada aflării temporare peste hotare, iar pe de altă parte, părțile de comun acord au stabilit modalitatea de stabilire și plată a despăgubirilor prevăzută de Legea nr. 414 din 22 decembrie 2016.

În această ordine de idei, instanța de apel a remarcat că nu pot fi reținute alegațiile părții apelante precum că instanța de fond greșit a aplicat în speță prevederile Legii nr. 414 din 22 decembrie 2016 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, or, după cum corect a constatat instanța de fond, în cazul inexistenței normei de drept care să reglementeze raportul litigios, instanța judecătorească aplică norma de drept care reglementează raporturi similare (analogia legii).

Cu referire la pretenția reclamantului Țurea Victor privind constatarea nulității absolute a clauzelor înscrisului „Соглашение о выплате страхового возмещения”, instanța de apel a considerat că, potrivit art. 22 alin. (1) și (5) din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2016 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, despăgubirile se stabilesc în baza unui acord scris între persoana păgubită sau reprezentantul ei legal și asigurător ori, în cazul în care nu s-a ajuns la nici o înțelegere, prin hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă. Acordul dintre persoana păgubită și asigurător are caracter total, necondiționat, definitiv și stinge toate pretențiile ce decurg din pagubele care erau sau puteau fi cunoscute la data realizării acordului, pentru pagubele ce s-au acoperit pe această cale, cu excepția situației în care, ulterior plății despăgubirii pentru vătămări corporale, starea persoanei păgubite s-a agravat ori a intervenit decesul ei ca urmare a aceluiași accident.

Pe calea de consecință concluzia primei instanțe cu privire la respingerea cerinței reclamantului privind constatarea nulității absolute a clauzelor înscrisului

semnat de reclamant și pârât „Соглашение о выплате страхового возмещения” (Acordul privind plata despăgubirilor de asigurare din 12.01.2021, încheiat de reclamant și pârât), este corectă, or dispozițiile acordului încheiat de părți au fost elaborate într-un limbaj clar, inteligibil, fiind negociate și acceptate de către apelantul Țurea Victor.

În acest context, instanța de apel a reținut că, Țurea Victor a semnat acordul cu privire la plata despăgubirilor de asigurare din 12 ianuarie 2021, manifestându-și acordul de voință în privința condițiilor stabilite de părți cu privire la plata despăgubirilor de asigurare. Iar, în acest sens, nu se atestă o rea-credință din partea C.A. „Asterra Grup” S.A. în condițiile în care acordul semnat de părți stabilește în mod clar modul de stabilire și plată a despăgubirilor de asigurare. Or, acordul dintre C.A. „Asterra Grup” S.A. și Țurea Victor are un caracter total, necondiționat, definitiv și stinge toate pretențiile ce decurg din pagubele care erau sau puteau fi cunoscute la data realizării acordului, pentru pagubele ce s-au acoperit pe această cale, cu excepția situației în care, ulterior plății despăgubirii pentru vătămări corporale, starea persoanei păgubite s-a agravat ori a intervenit decesul ei ca urmare a aceluiași accident.

Cu referire la alegațiile apelantului despre faptul că, „clauzelor conținute în înscrisul „Соглашение о выплате страхового возмещения”, sunt abuzive, iar înscrisul este nul, deoarece acesta: nu a fost negociat anterior semnării sale; reprezintă un conținut textual pregătit anticipat de către asigurător; i-a fost prezentat asiguratului în formă semnată deja din partea asigurătorului; asiguratul a fost impus la semnarea acestuia; asiguratul nu a putut să-i influențeze în nici un fel conținutul acestuia, deoarece s-a elaborat anticipat și drept urmare a semnării sale; a dezavantajat consumatorul considerabil”, instanța de apel a considerat că nu sunt întemeiate or la momentul semnării unui acord (tranzacție), se prezumă că partea se informează și citește conținutul acestuia, pentru ce și semnează, iar la caz nu s-a constatat că, Țurea Victor a fost impus să semneze un astfel de contract, sau careva clauze au fost ascunse de către C.A. „Asterra Grup” S.A., în condițiile în care prevederile acordului semnat de părți sunt clare și apelantul Țurea Victor a consimțit la încheierea acestuia, prin semnătura aplicată.

Instanța de apel a concluzionat că deși acordul contestat în speță este semnat de părți la 12 ianuarie 2021, Țurea Victor a înaintat obiecții în adresa C.A. „Asterra Grup” S.A. referitor la suma despăgubirii convenită abia la 15 februarie 2021, prin expedierea unei somații (f.d.26-31), contrar prevederilor art. 28 alin. (2) din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2016, adică cu încălcarea termenului de 5 zile prevăzut de lege în acest sens.

Sub aspectul celor relatate, instanța de apel a constatat corectitudinea concluziilor primei instanțe cu privire la netemeinicia pretenției privind constatarea nulității absolute a clauzelor înscrisului „Соглашение о выплате страхового возмещения”, sau având în vedere obligația probațiunii, prevăzută de art. 118 CPC, Țurea Victor nu a adus, în susținerea cerințelor sale, probe incontestabile care ar atesta dovada faptului că ar fi fost impus la semnarea acordului din 12 ianuarie 2021.

Totodată a notat că, nu poate admite alegațiile părții apelante cu referire la faptul că instanța de fond ar fi inversat sarcina probațiunii, or, Colegiul civil constată că, în speță, instanța de fond corect a stabilit că nu au fost întrunite condițiile generale pentru constatarea caracterului abuziv al clauzelor acordului semnat de părți, iar reclamantul Țurea Victor a eșuat în a demonstra faptul că ar fi fost impus la semnarea acordului contestat.

Pe calea de consecință concluzia primei instanțe cu privire la respingere cerinței reclamantului în partea ce ține de constatarea executării neconforme a obligației de plată deplină a despăgubirilor de asigurare ce rezultă din polița de asigurare nr. XXXXX și obligarea pârâtului la plata diferenței despăgubirilor de asigurare de 7450 dolari SUA cu titlu de cheltuieli suportate pentru tratamentul medical conform poliței de asigurare nr. XXXXX, sumă de care a fost privat în baza unui act juridic nul absolut, cât și a sumei de 3 888,90 dolari SUA, cu titlu de penalitate pentru perioada de întârziere aferent neexecutării obligației de plată integrală a despăgubirilor de asigurare solicitate, este corectă, or instanța de judecată corect a determinat că aceste pretenții sunt subsecvente pretenției cu privire la constatarea nulității absolute a clauzelor înscrisului „Соглашение о выплате страхового возмещения”, și poartă soarta cerinței de bază. Astfel, în lipsa constatării nulității acordului dintre părți cu privire la suma despăgubirii de asigurare, Țurea Victor nu poate pretinde la o altă sumă decât cea la care a căzut de acord și a stabilit-o de comun acord cu intimatul, precum și nu poate pretinde la încasarea unor penalități atâta timp cât nu s-a constatat executarea obligațiilor cu întârziere.

Astfel, instanța de apel a considerat că instanța de fond a examinat pricina sub toate aspectele. De asemenea, în cadrul judecării pricinii, instanța de judecată a creat participanților la proces, condiții obiective și echitabile, pentru exercitarea drepturilor și obligațiilor procedurale, fapt, ce se încadrează în asigurarea drepturilor părților la un proces echitabil, garantat și asigurat prin art. 6 CEDO.

La 27 iunie 2023, Țurea Victor, reprezentat de avocatul Iorga Iulian, a declarat recurs împotriva deciziei din 22 februarie 2023 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, pronunțarea unei noi decizii privind admiterea integrală a acțiunii sau transmiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel, atunci când se va constata că erorile nu pot fi corectate în recurs.

În motivarea recursului și-a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel, reiterând circumstanțele de fapt și de drept indicate în cererea de chemare în judecată și cererea de apel (f.d. 1-16. Vol.II).

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 22 februarie 2023.

La 03 mai 2023, Curtea de Apel Chișinău a expediat participanților la proces prin intermediul poștei electronice și terestre copia deciziei integrale din 22 februarie 2023 (f.d. 220, vol.I).

Astfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că, recursul declarat de Țurea Victor, reprezentat de avocatul Iorga Iulian, la 27 iunie 2023, se consideră depus în termenul stabilit de lege.

Curtea Supremă de Justiție, la 11 august 2023, a expediat în adresa intimatei copia recursului declarat de Țurea Victor, reprezentat de avocatul Iorga Iulian, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire și avizul de recepție, anexate la materialele dosarului (f.d. 31, 33). Însă, până în prezent intimata nu și-a valorificat dreptul de a depune referință pe marginea cererii de recurs.

Conform art. XI alin. (1) și (3) din Legea pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) nr. 246 din 31 iulie 2023, prezenta lege intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, cu excepția art. IV, V pct. 1–9 și 11–16 și art. VII, care vor intra în vigoare la 01 septembrie 2023.

Recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Din sensul normei de drept enunțate, urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, cu excepția temeiurilor în baza cărora se vor examina recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi. Respectiv, recursul declarat de Țurea Victor, reprezentat de avocatul Iorga Iulian, a fost depus până la data intrării în vigoare a Legii pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) nr. 246 din 31 iulie 2023, și va fi examinat în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Examinând temeiurile recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține că, examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului.

La caz, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei contestate or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Țurea Victor, reprezentat de avocatul Iorga Iulian, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270 și 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Țurea Victor, reprezentat de avocatul Iorga Iulian.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Pocopciuc

judecători

Diana Stănilă

Ion Malanciuc